Mitea Antonia
Școala Gimnazială
,,Gheorghe Lazăr'', Zalău
Clasa a IV-a C

Înv. Negrean Monica

Biblioteca de poveste

Atunci când copiii merg la bibliotecă, trebuie să asculte de persoana care le vorbește. Bibliotecarul le spune că trebuie să fie politicoși ca și prințesele și le mai spune că toate cărțile sunt importante pentru că dacă ele nu ar exista nu am învăța cuvinte noi, nu am avea o imaginație bogată și nu i-am trata pe ceilalți tot timpul cu respect. Haideți să vă spun o poveste, ca să vă lămuriți în legătură cu importanța cărților.

Era odată un băiat pe nume Alex. El era supărat mereu, nu avea prieteni și stătea toată ziua în casă. Într-o după amiază, mama lui l-a obligat să meargă cu ea la bibliotecă. Alex s-a dus, fiindcă știa că dacă i se opune mamei lui, aceasta îl va pedepsi rău. Lui nu îi plăcea acel loc, i se părea plictisitor. După câteva minute, zărește o doamnă frumos îmbrăcată. Avea un tricou alb, niște blugi și o pereche de șlapi negri. Era doamna bibliotecară. L-a luat repede de mână pe băiat, s-a așezat pe fotoliu și i-a citit din cartea ,,Aventurile Misterioase''. După jumătate de oră, Alex s-a scufundat în minunățiile poveștii. Doamna bibliotecara i-a spus că un prinț a ajuns într-o pădure deasă, așa că băiatul și-a imaginat o pădure frumoasă unde el se afla. Păsările cântau, vântul avea adieri ușoare peste obrajii lui Alex, iar viețuitoarele ieșeau din casele lor. Merse mai departe și văzu o veveriță rănită care a căzut din copac. Nu a vrut să o ajute pentru că mai avea mult de explorat și nu avea timp, dar dintr-o dată a auzit o voce care i-a spus: „ De ce nu vrei să ajuți această creatură? Este rănită și foarte rar trec oameni pe aici! Te rog, ajut-o!'' Băiatul a luat veverița în brațe și i-a înfășurat piciorul cu o frunză mare, iar după aceea a pus-o în copac alături de mama ei. Niciodată nu a mai făcut o faptă bună. Se simțea extraordinar! După ce mai merse ceva timp, văzu o cascadă mare, exact cum era în povestea citită de bibliotecară. Lângă acea cascadă văzu un om care se pregătea să sară în apa lucioasă. Alex știa că apa putea să fie adâncă. Îl strigă pe om și îi spuse să-și ia un colac. Omul îl ascultă, iar după aceea sări în apă. Băiatul avea dreptate, apa chiar era adâncă. Se bucura că a mai ajutat pe cineva.

Dintr-o dată, ceva îl atinge pe Alex pe umăr. Era mama lui. Se făcuse târziu, iar băiatul era la bibliotecă de trei ore. Trebuia să plece acasă, dar nu voia. Mama era mirată. El îi spuse mamei lui că de acum înainte se va comporta frumos, va avea prieteni și o va ajuta mereu. Voia să împrumute cartea din care doamna bibliotecara i-a citit povestea ca acasă să o termine. Aceasta este puterea cărților. Sunt frumoase și te învață ce este corect și bine. De asemenea, trebuie să avem respect față de ele. Doamna bibliotecară a știut ce carte să aleagă și l-a transformat pe Alex în alt copil.

Și noi ne transformăm cu fiecare carte citită. Cititul pentru mine a ajuns să fie o prioritate. Mă ajută să mă relaxez și să înțeleg unele lucruri. Cărțile pentru mine sunt asemenea unor comori neprețuite.